

171. A keresztfának örök árnya...

1. A ke-reszt-fá-nak ö-rök ár - nya A nagy vi - lá-gon szét - te - rül;

Az em-ber út-ját bár-hol jár - ja, A ke-reszt re - á ne - he - zül.

2. Ím sok ezerféle formában Közelít a kín keresztje,
Majd szenvedésben, majd más bajban, Mint éles kard tör szívedre.
3. Mert bárhová akarsz is menni, A keresztet ott találod,
És mindinkább fog közelíteni, Ha elkerülni akarod.
4. A keresztet el ne kerüljed, Mert Megváltód is azt vitte;
Szíved majd örökké örülhet, Ha a kereszt itt megtörte.
5. Hogy szíved nyugalmit elérjed, Nézd a keresztnek alakját;
Ez szenvedni tanít meg téged, És mindig vigasztalást ad.
6. Két fa alkotja a keresztet, S egymásra keresztben állnak;
De nem mutatják ezt a jelet, Hogyha párhuzamban vannak.
7. A kereszt mutatja meg nekünk Mért sújt a szenvedés nagyon,
És vigaszt hogyan talál szívünk, Ha lelkünk éri fájdalom.
8. A hosszú az Úr akarata, Tiéd keresztben van ezen,
És szenvedésed terhet adja, Ezért viseled nehezen.
9. Ne szegülj tehát Isten ellen, Bár keményen sújt szent keze,
Légy békével és türelemmel, S eltűnik a kereszt jele.
10. Ha így meggyőződ magad majdan, És Istennel egyet akarsz,
Te békét találsz bármily bajban, És Jézus kegye jutalmaz.
11. Így viseljed Jézussal terhed, És hordozzad a keresztfát;
S ha egykor véget ér küzdelmed, A kereszt mennyországot ad.